

Pašije podle Lukáše (Lk 22,14-23,56)

Vypravěč - černá

Ježíš – červená

Ostatní - modrá

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Lukáše.

V: Ve stanovenou hodinu zaujal Ježíš místo u stolu a apoštolové s ním. Řekl jim:

J: "Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu trpět. Neboť vám říkám: Už ho nebudu jíst, dokud se nenaplní v Božím království."

V: A vzal kalich, vzdal díky a řekl:

J: "Vezměte ho a rozdělte mezi sebe, neboť vám říkám: Od této chvíle už nikdy nebudu pít z plodu révy, dokud nepřijde Boží království."

V: Potom vzal chléb, vzdal díky, lámal ho a dával jim se slovy:

J: "To je mé tělo, které se za vás vydává. To konejte na mou památku!"

V: Stejně tak vzal i kalich, když bylo po večeři, a řekl:

J: "Tento kalich je nová smlouva, /zpečetěná/ mou krví, která se za vás prolévá. Hle, u mě na stole je však ruka mého zrádce. Syn člověka sice jde svou cestou, jak je určeno, ale běda tomu člověku, který ho zradí."

V: Oni se začali ptát jeden druhého, který z nich to asi je, kdo to hodlá udělat. Vznikl také mezi nimi spor, kdo z nich je asi největší. Řekl jim:

J: "Králové vládnou svým národům, a kdo mají nad nimi moc, dávají si říkat ‚dobrodinci‘. U vás však ať to tak není! Ale kdo je mezi vámi největší, ať je jako nejmenší, a kdo je představený, ať je jako ten, kdo druhým slouží. Vždyť kdo je větší: ten, kdo sedí u stolu, či ten, kdo obsluhuje? Přece ten, kdo sedí u stolu! Já však jsem mezi vámi jako ten, kdo slouží. Vy jste se mnou až do nynějška vytrvali v mých zkouškách. A já vám odkazuji královskou vládu, jako mně ji odkázal můj Otec, takže budete jíst a pít u mého stolu v mém království, sedět na trůně a soudit dvanáct izraelských kmenů. Šimone, Šimone, satan si vyžádal, aby vás směl protřítbit jako pšenici., ale já jsem za tebe prosil, aby tvoje víra nezanikla. A ty potom, až se obrátíš, utvrzuj své bratry."

V: Petr mu řekl:

Pe: "Pane, s tebou jsem ochoten jít do vězení i na smrt!"

V: On mu odpověděl:

J: "Říkám ti Petře: Ještě se ani kohout dnes nezove, a ty už třikrát zapřeš, že mě neznáš."

V: Dále jim řekl:

J: "Když jsem vás poslal bez měšce, bez mošny, bez opánku, měli jste v něčem nedostatek?"

V: Odpověděli mu:

D: "Ne, v ničem."

V: Řekl jim:

J: "Nyní však, kdo má měšec, ať si ho vezme, a stejně tak mošnu; a kdo nemá, ať prodá svůj plášť a koupí se meč. Říkám vám totiž, že se na mně musí splnit, co je psáno: „A byl počítán mezi zločince“. Neboť co je o mně řečeno, už se naplňuje."

V: Řekli:

D: "Pane, tady jsou dva meče."

V: On jim odpověděl:

J: "To stačí".

V: Potom se podle svého zvyku odtamtud odebral na Olivovou horu a učedníci ho následovali. Když byl na místě, řekl jim:

J: "Modlete se, abyste nepřišli do pokušení."

V: Sám pak se od nich vzdálil, asi co by kamenem dohodil, klekl a modlil se:

J: "Otče, chceš-li, odejmi ode mě tento kalich, avšak ne má vůle ať se stane, ale tvá."

V: Tu se mu zjevil anděl z nebe a posiloval ho. Ježíš upadl do smrtelné úzkosti a modlil se ještě usilovněji; jeho pot stékal na zem jako krupěje krve. Potom vstal od modlitby, šel ke svým učedníkům a našel je, jak zármutkem usnuli. Řekl jim:

J: "Proč spíte? Vstaňte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení!"

V: Když ještě mluvil, objevil se houf lidí, jeden ze Dvanácti, jménem Jidáš, šel před nimi. Přiblížil se k Ježíšovi, aby ho políbil. Ježíš mu řekl:

J: "Jidáš, políbením zrazuješ Syna člověka?"

V: Když ti, kdo byli s Ježíšem, viděli, co se chystá, zeptali se:

D: "Pane, máme zasáhnout mečem?"

V: A jeden z nich udeřil veleknězova služebníka a utal mu pravé ucho. Ježíš však na to řekl:

J: "Přestaňte! Dost!"

V: A dotkl se jeho ucha a uzdravil ho. Potom řekl Ježíš těm, kteří se na něho vypravili, velekněžím, chrámovým velitelům a starším:

J: "Jako na zločince jste vytáhli s meči a kyji. Býval jsem den co den mezi vámi v chrámě, a ruce jste na mě nevztáhli. Tohle však je vaše hodina a vláda temnoty."

V: Pak se ho zmocnili a odvedli. Přivedli ho do veleknězova domu. Petr šel zpozvzdálí za nimi. Když rozdělali uprostřed dvora oheň a sesedli se kolem, sedl si Petr mezi ně. Jak seděl ve světle, uviděla ho jedna služka, pozorně se na něj podívala a řekla:

S: "Také ten byl s ním!"

V: On však to zapřel:

Pe: "Neznám ho, ženo."

V: Za chvíli ho viděl jiný a řekl:

1: "Ty jsi také jeden z nich!"

V: Petr odpověděl:

Pe: "Člověče, nejsem!"

V: Uplynula asi hodina a někdo jiný zase tvrdil:

2: "Doopravdy, i tento člověk byl s ním, vždyť je to Galilejec!"

V: Petr však řekl:

Pe: "Člověče, nevím, o čem mluvíš."

V: V tom okamžiku, když ještě mluvil, zakokrhá kohout. Tu se Pán obrátil a pohleděl na Petra. A Petr si vzpomněl na to, co mu Pán řekl: "Dříve než kohout dnes zakokrhá, třikrát mě zapřeš." A vyšel ven a hořce se rozplakal. Muži, kteří Ježíše hlídali, posmívali se mu a bili ho, zavázali mu oči a ptali se:

D: "Když jsi prorok, pověz nám, kdo tě to udeřil."

V: A rouhali se mu, jak mohli.

V: Jakmile se rozednilo, sešel se sbor starších z lidu, veleknězi a učitelé Zákona, a dali ho předvést před svůj soud. Řekli:

D: "Jsi-li Mesiáš, pověz nám to!"

V: Odpověděl jim:

J: "I kdybych vám to řekl, neuvěříte, a kdybych se vás zeptal, nedáte mi odpověď. Ale od této chvíle bude Syn člověka sedět po pravici všemohoucího Boha."

V: Všichni mu do toho vpadli:

D: "Ty jsi tedy Boží Syn?"

V: Odpověděl jim:

J: "Ano, já jsem!"

V: Oni řekli:

D: "Nač ještě potřebujeme svědectví? Vždyť jsme to sami slyšeli z jeho úst!"

V: Celé jejich shromáždění povstalo a vedli ho k Pilátovi. Tam na něj začali žalovat:

D: "Zjistili jsme, že tento člověk rozvrací náš národ, brání odvádět císaři daně a vydává se za krále Mesiáše."

V: Pilát se ho zeptal:

Pi: "Ty jsi židovský král?"

V: Odpověděl mu:

J: "Ano, já jsem!"

V: Pilát pak prohlásil velekněžím a lidu:

Pi: "Neshledávám na tomto člověku žádné provinění."

V: Ale oni naléhali a říkali:

D: "Pobuřuje lid svým učením po celém Judsku, počínajíc Galileou až sem!"

V: Jakmile to Pilát uslyšel, zeptal se, zdali ten člověk je Galilejec, a když se dověděl, že je z Herodova území, poslal ho k Herodovi, který se také právě v těch dnech zdržoval v Jeruzalémě. Jakmile Herodes spatřil Ježíše, velmi se zaradoval. Už dávno si ho totiž přál uvidět, protože o něm slyšel a doufal, že uvidí, jak udělá nějaký zázrak. Kladl mu tedy mnoho otázek, ale on mu vůbec neodpovídal. Veleknězi a učitelé Zákona stáli při tom a urputně na něho žalovali. Tu Herodes i se svými vojáky mu dal najevo, že jím pohrdá, a ztropil si z něho posměch: dal ho obléci do bílých šatů a poslal ho nazpět k Pilátovi.

V: V ten den se Herodes a Pilát spřátelili, předtím totiž spolu žili v nepřátelství. Pilát svolal velekněze, členy velerady i lid a řekl jim:

Pi: "Přivedli jste mi tohoto člověka, že prý pobuřuje lid. Já sám jsem ho vyslechl ve vaší přítomnosti, ale neshledal jsem, že by se tento člověk provinil něčím z toho, co na něj žalujete. Ale ani Herodes ne, vždyť ho poslal nazpět k nám. Prostě nespáchal nic, co by zasluhovalo smrt. Dám ho tedy potrestat a pak ho propustím."

V: Ale oni se všichni dali do křiku:

D: "Pryč s ním! Propusť nám Barabáše!"

V: Ten byl uvržen do žaláře pro nějakou vzpouru vzniklou ve městě a pro vraždu. Pilát začal znovu na ně naléhat, protože chtěl Ježíše propustit. Ale oni odpověděli křikem:

D: "Ať je ukřižován, ať je ukřižován!"

V: Potřetí jim řekl:

Pi: "Ale co špatného udělal? Neshledal jsem na něm nic, co by zasluhovalo smrt. Dám ho tedy potrestat a pak ho propustím."

V: Oni však doráželi s velikým křikem a žádali, aby byl ukřižován, a jejich křik se stále stupňoval. Pilát se proto rozhodl povolit jejich žádosti: propustil toho, který byl uvržen do žaláře pro vzpouru a vraždu a kterého si vyžádali, a Ježíše vydal, aby se jim stalo po vůli. Když ho odváděli, zadrželi jistého Šimona z Kyrény, který právě přicházel z pole, a vložili na něj kříž, aby ho nesl za Ježíšem. Za ním šel velký zástup lidu a ženy, které nad ním nařkaly a plakaly. Ježíš se k nim obrátil a řekl:

J: "Jeruzalémské dcery, neplačte nade mnou! Spíše nad sebou plačte a nad svými dětmi, přijdou totiž dny, kdy se bude říkat: "Blahoslavené neplodné, životy, které nerodily, a prsy, které nekojily!" Tehdy lidé začnou říkat horám: "Padněte na nás!" a kopcům: "Přikryjte nás!" Neboť když se toto děje se zeleným stromem, co se teprve stane se suchým!"

V: Spolu s ním byli vedeni na popravu také dva zločinci. Když došli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jeho i ty zločince, jednoho po pravici a druhého po levici. Ježíš řekl:

J: "Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí."

V: Jeho šaty si rozdělili losem. Lid stál a díval se. Členové velerady se mu vysmívali:

D: "Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený."

V: Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali:

D: "Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!"

V: Nad ním byl totiž nápis: To je židovský král. Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal:

1: "Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!"

V: Druhý ho však okřikl:

2: "Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého."

V: A dodal:

2: "Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království."

V: Odpověděl mu:

J: "Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji."

V: Bylo už asi dvanáct hodin. Tu nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne, protože se zatmělo slunce. Chrámová opona se vpůli roztrhla. Ježíš zvolal mocným hlasem:

J: "Otče, do tvých rukou poručím svého ducha."

V: A po těch slovech vydechl naposled.

Chvilé tiché modlitby vkleče.

V: Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl:

3: "Tento člověk byl skutečně spravedlivý."

V: A všichni ti lidé, kteří se tam shromáždili k této podívané, když viděli, co se stalo, bili se v prsa a vraceli se domů. Jeho známí všichni zůstali stát opodál, i ženy, které ho doprovázely z Galileje a na to se dívaly.

Jeden člen velerady, jménem Josef, ušlechtilý a spravedlivý člověk z judského města Arimatie, nesouhlasil s jejich rozhodnutím a jednáním. On /také/ očekával Boží království. Zašel k Pilátovi a vyžádal si Ježíšovo tělo. Pak ho sňal, zavinul do lněného plátna a položil do hrobky vytesané ve skále, kde nebyl ještě nikdo pochován. Bylo to v den příprav, právě nastávala sobota. Přitom ho doprovázely ženy, které přišly s Ježíšem z Galileje. Podívaly se na hrobku i na to, jak bylo jeho tělo pochováno. Potom odešly domů a připravily si vonné věci a masti. V sobotu však zachovaly sváteční klid podle přikázání.